I AM QUIT

بسم الله الرحمن الرحيم

زما ریختینی قیصه زما د ژوند قیصه

د دی لپاره یی نکوم چی مشهور شم دا فکر کوم

که په بل چا زما پشان حالت راغی نو ډیر به سخت وی

د دی کالونو عاشقان هم همداسې مینه کوی خو هیله کوم قیصه پوره ووایی

او که خوخه مو شوه بیا یی نورو ته وکړی خو درته وایم دا هر کار په ما تیر شوی

شاید په اول کی زیاد خسته کننده وی خو که نر اخیره یی ووایی شاید یو سه تاسو زده کړی او یو سه نورو ته وخایی

(دا صرف د دی وخت د عاشقانو لپاره ده چی د یوی انجلی په مینه کی نشی کوی

د نورو معلوماتو لپاره ماسره خبری کولی شی

Whatssapp:/ 0767758915

Fb.com/shaista.tapy

Fb.com/ ستا لوفر

Email /badjooker827@gmail.com

I AM QUIT

I AM QUIT

اووه کلن وم تر اوسه می لا نه وه پیژندلی په هیس نپوهیدم په دی چی مینه سه ده او سه معنا لری .

یو ورز دوی زمونک کورته راغلل لومړی زل می وو چی وینم یی ما ستړي مشي ورکړه هغې له غرور څخه زما ستړي مشي هم وا نه خیسته ډیر خفه شوم ترې او په قهر هم زد می شو ورسره همیش به می چی تنها لیدله یا به می له ویختو نیوله یا به می پری خوله لګوله همیش به یی زما پلار ته زما شکایت کولو چی دا انسان دی که حیوان په خلکو خولی لګوي او پلار به می هم ماته په قهر کیده او زه به یی وهلم.

I AM QUIT

وروسته له سه وخت څخه دوی بیرته ولاړل پاکستان ته خپل کورته یی
هغه وخت زه پوی شوم چی ژوند مینه او ګرانښت ته وایی خو زما مینه له غرور زد او جنګ څخه پیدا شوې وه

ما به همیش له ځان سره ویل که دوی راشي یا مونږ ورشو زه به حتمان ترې بخنه غواړم خو داسی راسره ونشول په ۶ کلونو کی نه دا مونږ کره راغله نه مونګ دوی کره ولاړو

ما به همیش د دی په باره کی فکر کوو

ما خپل ځان هیر کړی وو د دی په مینه کی خو ډار می له دی وو چی شاید دا کوم بل چا سره مینه وکړی یا هم ماسره هغه د ماشومتوب راهیسی یی زد وی شاید زه یی بد راشم

په همدی اندیخنو می ځان زوراوه

وروسته له ۶ کالو د دوی کور کابل ته راغی ما هم وغوختل دا ووینم زه له کور سخه پټ ولاړم کابل ته . خو د خدای کار دی نو زه هلته ورک شوم ۳ ورزی ورک وم صرف د خپل کور لار راته معلومه وه نور هیڅ هم نه بیا هم زما زړه نه کیده چی خپل کورته ولاړ شم اخر مې هم د دوی کور پیدا کو خو د خدای کار دی نو د چا به زړه وشي چی د دوی کورته ننوزی او دا وګوری

هغه مشران ریختیا وایی چاسره دی چی مینه وی هغه همیش وینی البته ریختینی مینه

سخته واوره وه او زما هم یخ کیده سو ساعته هلته ولاړ وم

چی دوی خور او ورور له کور سخه راووتل خپله ساعت تیری یی کوله خو دوی زه نپیژندم ۶ کاله کی زه د دوی هیر شوی وم

خو زما په یاد ول

ما هم دوی سره مستي شروع کړه ما به د (بی نوم) ورور ویشتو دی به زه ویشتلم یو خبر

I AM QUIT

دی پټه نه وی زه یی کلک ویشتلم او سخت ژوبل هم شوم خو تر زیاد وخت مو مستی وکړه دوی ته یی مور غګ وکو چی رازی کورته چی بیرون یخ دی مریضان به شی ورور یی نئوته دا او زه پاتی شولو ما کوشش وکړو چی ورته ووایم چی مینه درسره لرم خو ومی نشو کولی خو دی له ما څخه پوښتنه وکړه چی ته سوک یی او کور دی چیرته دی ما ورته د ۶ کاله مخکې قیصې وکړې او دی هم وپیژندم زما بد د دې له یاده نه ول وتلی ماته یی وویل لاس دی راکړه ما هم لاس ورکړو هغی پری دومره کلکه خوله ولګوله چی زما چیغی یی جیګی کړی

ما ته یی وویل اوس نو حساب خلاص او دوستان کیدلی شو

زما هم طاقت ونشو ما غیګ کی ونیوله دا هم راته زیاد په قهر شوله ماته یی ویل ډیر بیعقل یی ما هم د دی هره خبر په خندا تیروله له دی ویریدم چی بیا رانه خفه نشی په اخر کی دی هم راته وویل زه زم کورته هغه ولاړه او زه هم خپل کورته را روان شوم چی کورته راغلم په یاد کی می نه وو چی زه خو ۴ شپی کورته نه یم راغلی ۱ می پلار ۴ ورونه سخت لت یی راکړو خو هیس پری پوی نه شوم چی سومره درد به راباندی وو خو چی یو وار به می یاده شوه هر درد هر غم به می له یاده ووته ډیر خوشحاله وم هیس نپوهیدم چی سه وکړم

ما یوه بیعقلی وکړه چی دا ټولی خبری می د کاکا لور ته وکړی زه خو نپوهیدم خو هغی دا ټولی خبری زما کورنی ته کړی وی

هغوی هم پر ما د کابل تګ بند کړو په یو اطاق کی بندی وم وروسته له یو میاشت یی بیرته ازاد کړم خو چا به روپی نه راکولی دی حد ته مجبور شوم چی ما نیشه شروع کړه ۱۳ کلن وم له یو کلیوال سخه می چرس واخیستل وهلی می هم نشول خو خام می وخوړل سو ورزی په هوش کی نه وم بیا چی لګ راپه سور شوم بیا ورغلم او بیا می داسی وکړل

I AM QUIT

پلار خو می تر اخیره رضا کیده نه چی ما پریکدی ځکه هغه پوهیده چی هغه یو مالداره کورنی او مونګ غریبانان هیڅکله سره خپلوی نشو کولی

زه هم لګ راغتې شوم ۶ صنف کی وم ما د نیشی ګولی خوړلی بیا می د پیسو د پیدا کولو لپاره د دی ګولیو خرسول شروع کړل او بیا چی لګ پیسی می پیدا کړی اول می استاذ ته ورکړی چی زما کورنی له دی خبری خبر نشی چی زه مکتب کی نه یم زه ولاړم کابل ته هلته می بیا (بی نومه) ولیده سو واری ورغلم او سو وار می ولیده

زما د ورور واده شو

په تمعه وم چی راشی خو رانغله سو نفره راغلل چی دوی راغلل ما هیس باور نکوو ځکه زه همیش دوی زورولم چی (بی نومه) راغلي او ته دلته ناست یی خو یو وخت له ابی رنګ موټر څخه یو حجاب کړی خزه او یو انجلی راخکته شوه زه هم پوی شوم چی دوی راغلل ما منډه واخیسته ورغلم خو پلار می پوی شو راباندی چی دا (بی نومه) ته ورزی او خبری ورسره کوی ماته یی وویلی چی ورشه او وریژی راوړه خو زما د امه زوی ورته وویلی زه یی راوړم موټر یی واخیسته زه هم نشه وم هیس می له وس نه کیدل صرف د دی دیدن پسی مړ وم

ما هم زړه وکو چی دی ته ووایم تاسره مینه لرم ما هم غوختل چی راباندی خبره شی ما هم غوختل چی دا هم راسره مینه وکړی زه هم زیاد سترې شوی وم

ډیر په تنګ شوم دی هم له خلکو زما پوختنه کوله شپه شوه زه کورته ولاړم

هلته د دی ورور وو دا وله زما د امه زامن ول او مستی یی کوله زه دی په زور بوتلم چی ماسره مستی وکړی د مستی په بهانه ما هم زړه وکو چی ورته ووایم ما ورته وویل صفا یو خبر درته وکړم

دی وویل هو وکړه خو خوله به راباندی نه لګوی

I AM QUIT

ما خندل ورته می وویل : چی نه لګوم بله خبر درته کوم

دی وویل : چی وایه زر زر سه وایی ها

ما ورته وویل : چی جنګ ولی کوی خو صبر شه درته وایم یی

دی وویل : خه ووایه نو

ما ورته وویل : صفا خبر درته کوم خو وعده به کوی چاته به وایی نه

دی وویل : نه وایم ووایه کنه

ما ورته وویل : چاسره خو مینه نلری

دی راته وویل : خبر دی کوه زر زر هله هله

ما ورته وویل : اول زما د خبری ځواب بیا یی درته کوم

دی وویل : چی نه چاسره مینه نلرم

ما ورته وویل : چی سنګه هلک سره مینه کوی

دی راته وویل : چی ستا پشان لیونی سره

ما ورته وویل: نور ....

دی وویل چی خایسته ویختان ولری ترکیه کی کور ولری ما خوشحاله وساتی خوله راباندی ونه لګوی او زما خبرو ته غوګ ونیسی بس نور هیس نغواړم

ما ورته وویل : ایا زه ستا د مینی لایق یم

دی وویل : چی اصلی خبر دی وکړه واضح

I AM QUIT

ما ورته وویل : .... مینه درسره لرم

دی وویل: ایا پر ما ریشخند وهی

ما وویل: ولی ؟

دی وویل : خپل ځان ته دی وګوره او ماته وګوره

ما ورته وویل : هغه سه دي چی په تا کی شته ما کی نشته ؟

دی راته وویل : زما پلار پیسه دار دی کورنی می لوی نوم لری ژوند مو له تاسو خه دی ازاد یو د انسان پشان ژوند کوو په ښار کی خوشحاله یو تاسو سه لری ؟ یو کور پلار او مور بی معنا ژوند غریبی تاسو په انسانانو ظلم کوی نو ما به سنګه خوشحاله وساتی سنګه ژوند به می وي تاسره سنګه به ژوندی پاتی شم ته به راته سنګه خوشحالي راکړی

غلی ناست وم ورته

په اخر کی یی راته دا خبری وکړی

تاسره ما صرف ملګرتیا کوله خو خبره نه وم چی ته به ماته داسی فکر کوی ډیر خطا شوم ستا په قواره ته زما د بوټونو پاکولو حیسیت نلری نو ماسره مینه خو پریګده چې نور زما نوم په خوله وانخلی او هیسکله می مخ ته رانه شې ډیر می بد راغلی ډیر نفرت درنه لرم تنها له تا څخه نه بلکه له ټولو اطارفي انسانانو دا خبر دی په یاد اوسه ځان ته ګوره او هغسی انجلی سره مینه کوه

نه له تا څخه پیسه داره نه غریبه صرف ستا د سویی

او نوره ولاړه او زه هم هغلته ناست وم

ټول واده می بل زای کی په نشه کی تیر کړو ډیر ورته خفه وم او ډیر تری خفه

I AM QUIT

ډیر می وژړل هم ډیری ښیرا می هم وکړی خو هیس هم ونشول غوښتل می ځان ووژنم خو دا می هم ونشول کړلی ځکه د مور اخیر زوی وم او نه می شول کولی چی مورته می خفګان ورکړم ما صرف د مور خبر اوریده د بل هیچا هم نه

۱ کال کورته ولاړم نه تنها به وم نیشه به می کوله بیا می پلار پیدا کړم په نیشه کی یی کورته بوتلی وم او بیا یی شفاخانی ته بوتلم ماته یی د کندهار د یو مولا د شفاخانی ادرس راکړو چی هلته یی بستر کړی

هغه شفاخانه هم داسی وله چی په ځنځیرو یی تړلی او په اوسپنه یی پیپ یی وهلی سهار چای یی نه درکولو ماسپخین ډوډی کی لوبیا وه د اوبو پشان به دی سکله هغه به هم له ویختو څخه ډکه وه د شپی ډوډی شوله بعضی خلک ورته اوګره وایی سپینه شوله وه په دوه ګوتو به دی خوړله که دریمه ګوته ورسره یو ځای شوه نو د اوسبنو پایپ ستا ملا او وهل به ول د پنجشنبه په ورځ به دی پیوازان راتلل که هغوی یو من خوراکی شیان راوړل هملته به دی زر زر خوړل او تللی به هره ورځ به یی بیولی او د خارجي بندیانو پشان به یی درباندی تیګی ماتولی هلته می ۶۰ (شپیته) ورځي تیری کړی او رخصت شوم تنها ما دومره ورځی تیری کړی زیاد خلک وتختیدل

له هغه ځای څخه چی رخصت شوم بیا ولاړم تریاک می ووهل (۱۵) کلن وم

سو میاشتی می بیرون تیری کړی بیا کندهار ته ولاړم هغی شفاخانی ته

شفاخانه نه وه بلکه زندان وو

پر مسلمانانو چی سنګه (۵) وخته لمونځ فرض ده ماته هلته (۵) وخته وهل فرض ول په اوسپنه یی پایپ دري نفره ول دري پایپه خو ما هغه هم تیر کړل

بیا په کنړ کی بستر شوم هلته هم راته وهل همداسی ول خو دومره وهل چی ما وخوړل هیچا هم په ټول عمر کی ندي خوړلی

I AM QUIT

نوره خو قیصه زیاده اوګده ده خو د اخر بستر قیصه به وکړم

اخر بستر می ارزان قیمت یوولسم بلاک کی د احمد شاه بابا د معتادینو ۵۰ بستر شفاخانه وه

هلته می استاذ سره جنګ وکړو ومی وهه

هغه ورځ دوه نفرو جزا راکړه (سخی جان) (اسماعیل)

اول اسماعیل (کالي یی راته چیرې کړل او په دیوالونو یی ویشتلم)

دویم سخی جان (د ارزان قیمت د یخو اوبو پایپ می پرسر چالان او په پایپ یی وهلم په سو دیوالونه یی وویشتلم)

بیا یی یو اتاق ته بوتلم نوم یی مسخره ده خو باید یی ووایم (ډانس رووم)

په سر یی راته توره خولی کش کړه او سو مفره راباندی شوی ول او وهلم یی په زنزیرونو په اوسپنو په دیوالونو یی وهلم

په هغی شپه می سر مات وو لاسونه او خپی می دواړه ماتې وې

خو ولې ؟

ما ولی نیشه کوله ؟

ما د چا له غمه نیشه کوله ؟

ضرورت می سه وو هغی خو پریخودم ؟

I AM QUIT

ما د چا له لاسه وهل خوړل ولې ولې ولې ؟

خپل ژوند مې ولې په خپلو لاسونو خراب کړو ؟